

TERÀPIA SEXUAL - DISFUNCIONS SEXUALS

Al centre Nexus s'atenen tota mena de dificultats sexuals, entre elles cal destacar les disfuncions sexuals.

Una disfunció sexual es produeix quan la funció sexual queda alterada en alguna de les seves etapes i impedeix o dificulta que l'individu i/o la parella gaudeixin de l'activitat sexual.

La resposta sexual humana, és a dir les reaccions del cos davant l'activitat sexual, es caracteritza per 4 etapes:

1. Desig.- Sense desig sexual els estímuls eròtics no seran efectius.
2. Excitació.- En ambdós sexes augmenta la tensió muscular, els batecs del cor i la respiració es fa més superficial. En l'home també es produeix l'erecció del penis i l'arrapament dels testicles, que augmenten de grandària, a la base del penis. En la dona es produeix l'erecció del clitoris i l'augment de sang en els llavis.
3. Orgasme.- En ambdós sexes es produeix la contracció rítmica involuntària de musculatura interna que afavoreix l'ejaculació en l'home
4. Resolució.- És el retorn de l'organisme a l'estat de repòs. Desapareix l'erecció en dos etapes, baixa la freqüència cardíaca i la tensió muscular, etc.

Les disfuncions sexuals més comuns son:

Desig sexual hipoactiu.- Es caracteritza per la disminució o fins i tot l'absència de fantasies i desig d'activitat sexual d'una manera continuada. Aquest trastorn li provoca a la persona que el pateix un malestar acusat o genera dificultats de relació interpersonal. Cal descartar altres malalties o la influència de drogues o fàrmacs que podrien provocar-lo.

Aversió a l'activitat sexual.- Aversió extrema i persistent a tots o pràcticament tots els contactes sexuals genitals amb la parella sexual. A la persona afectada li provoca un malestar acusat o dificultats en les relacions interpersonals. Caldrà descartar altres trastorns.

Vaginisme.- És la contracció involuntària de la musculatura que embolcalla l'entrada de la vagina i que impossibilita la penetració del penis o de qualsevol objecte a la vagina, o si és produeix és amb molt de dolor. És relativament freqüent en noies joves en iniciar l'activitat sexual amb penetració si estan nervioses i excessivament espantades. De vegades, però, hi ha dones que en pateixen les conseqüències durant anys i només consulten quan volen tenir fills.

Disparèunia.- Dolor genital persistent associat a la relació sexual. Es pot donar tant en homes com en dones. Pot tenir diverses causes orgàniques que caldrà descartar, però també causes psicològiques.

Anorgàsmia o trastorn orgàsmic.- Impossibilitat d'aconseguir un orgasme després d'una fase d'excitació normal. Es produeix tant en homes com en dones però cal tenir present que si bé l'home habitualment s'assoleix l'orgasme quan ejacula en cada relació sexual, en la dona pot haver satisfacció sense haver assolit l'orgasme. Caldrà tenir present l'edat, l'experiència sexual i l'estimulació sexual rebuda. La persona pot voler consultar o bé quan mai ha assolit un orgasme (anorgàsmia primària) o bé quan havent-ne aconseguit en el passat ara li resulta molt difícil o impossible (anorgàsmia secundària)

Ejaculació precoç.- L'home ejacula abans del que ambdós membres de la parella creuen adequat. Es pot produir en resposta a una estimulació sexual mínima abans, durant o poc després de la penetració i amb pocs moviments.

Ejaculació retardada o inhibida.- Dificultat o incapacitat persistent d'ejacular malgrat haver desig sexual, erecció i estimulació adequada.

Disfunció erèctil o trastorn de l'erecció.- És el que abans s'anomenava impotència i es caracteritza per la dificultat de l'home per mantenir una erecció amb la rigidesa suficient per aconseguir la penetració o realitzar altres pràctiques sexuals que acabin amb l'ejaculació. Estrictament parlant també ho són la malaltia de Peyronie, en la que es produeix per causes orgàniques una curvatura excessiva del penis que també impedeix la penetració, i el priapisme, és a dir l'erecció persistent i dolorosa, que pot durar hores i de no resoldre's a temps pot lesionar el penis fatalment.

Totes aquestes disfuncions poden ser lleus o severes, presentar-se des de fa molt de temps o de curta durada. Sovint hi ha persones que consulten quan ja no podem més, després d'anys de patiment, vergonya i culpa. La persona que pateix una disfunció i la seva parella han de saber que no són responsables del que passa i que si després d'haver-ho intentat resoldre a la seva manera segueixen sense sortir-se'n cal demanar ajuda professional. Moltes vegades allò que els fa patir tant es resoldrà en un període relativament curt, tot dependrà de la seva col·laboració i de la severitat de la disfunció.